Laki yksityishenkilön velkajärjestelystä 25.1.1993/57

5 § Tulojen ja varallisuuden käyttäminen velkojen suoritukseksi

Velkajärjestellyssä velallisen on käytettävä velkojensa suoritukseksi kaikki ne tulot, joita hän ei tarvitse välttämättömiin elinkustannuksiinsa ja elatusvelvollisuudesta aiheutuviin menoihin (maksuvara).

Velallisen perusturvaan kuuluva varallisuus voidaan muuttaa rahaksi vain 15, 29 ja 33 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. Perusturvaan kuuluvaan varallisuuteen luetaan velallisen omistusasunto, hänen ja hänen perheensä kohtuullinen asuntoirtaimisto ja kohtuullisen tarpeen mukaiset henkilökohtaiset tavarat sekä työvälineet ja niihin rinnastettavat esineet, joita velallinen tarvitsee toimeentulonsa turvaamiseen. Jos velallisella on muuta varallisuutta, se on aina käytettävä velkojen suoritukseksi.

Velallisen on luovuttava muusta kuin perusturvaansa kuuluvasta omaisuudesta, joka on luovutettu hänen hallintaansa osamaksu- tai vuokrausluottosopimuksen nojalla.

HE 183/1992

Perusturvaan kuuluu ensinnäkin velallisen omistusasunto. Asunnon on oltava velallisen ja hänen perheensä tarpeet huomioon ottaen kohtuullinen. Tätä ei ole pidetty tarpeen erikseen todeta säännöksessä. Jos velallisen asunto selvästi ylittää kohtuullisen tason, on kysymyksessä tilanne, jossa velallinen voi kohtuudella parantaa maksukykyään. Tällöin velkajärjestely voitaisiin 9 §:n 1 momentin viimeisen virkkeen säännös huomioon ottaen evätä.